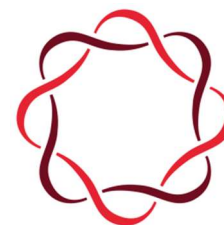

Finanstilsynet
Århusgade 110
2100 København Ø

Att.: Søren Hesselbjerg Rasmussen

Sendt til: hoeringer@ftnet.dk
cc: shr@ftnet.dk og jau@ftnet.dk

**FINANS
DANMARK**

Lovforslag om ændring af hvidvaskloven, lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love (Styrkelse af indsatsen mod finansiel kriminalitet)

Hørings svar

25. september 2019
Dok. nr. FIDA-1826564804-687979-
v1
Kontakt: Cecilie Sander Bernbom

Resumé

Finans Danmark støtter overordnet lovforslaget, der skal bidrage til at styrke den eksisterende ramme for bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme. Lovforslaget gennemfører dele af den politiske aftale af 27. marts 2019 om yderligere initiativer til styrkelse af indsatsen mod finansiel kriminalitet.

Det er meget positivt, at Skatteforvaltningen ikke længere vil være forpligtet til at underrette borgere om oplysninger, der stammer fra virksomhedernes underretninger om hvidvask- og terrorfinansiering. Dette vil bidrage til at beskytte bankerens ansatte mod repressalier fra kunder, hvilket desværre i praksis har vist sig at være et stort problem.

Lovforslaget indeholder dog desværre også en række uklare bestemmelser. Henset til deres indgribende karakter bør bestemmelserne præciseres og uddybes yderligere i lovforslaget for herigennem at sikre, at indholdet og rækkevidden af bestemmelserne er tydelig for de forpligtede enheder. Dette gælder særligt for bestemmelserne vedrørende Finanstilsynets adgang til henholdsvis at forbyde optagelse af nye kundeforhold og til at udpege sagkyndige personer, der skal følge virksomheden. Dertil mener vi generelt ikke, at der er grundlag for yderligere at forhøje strafferammen for personer ansat i pengeinstitutter, idet strafferammen allerede blev skærpet i 2018.

Forslag til lov om ændring af hvidvaskloven, lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love (Styrkelse af indsatsen mod finansiel kriminalitet)

Finans Danmark har den 28. august 2019 modtaget udkast til forslag til lov om ændring af hvidvaskloven, lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love (Styrkelse af indsatsen mod finansiel kriminalitet) i høring. Vi takker for muligheden for at afgive bemærkninger til lovforslaget.

Finans Danmark støtter grundlæggende initiativer, der bidrager til at styrke indsatsen mod finansiel kriminalitet. Senest har Finans Danmarks Hvidvask Task Force foreslået etablering af en særlig enhed til deling af oplysninger mellem myndigheder som politi, efterretningstjeneste, Skat og de enkelte banker for netop at styrke forebyggelsen og bekæmpelsen af finansiel kriminalitet.

Finans Danmark kan overordnet støtte regeringens lovforslag, men finder, at der er behov for yderligere præciseringer i flere af lovforslagets bemærkninger og bestemmelser. Finans Danmark vil særligt fremhæve bestemmelserne, der giver adgang til

- at påbyde de underlagte virksomheder ikke at optage nye kundeforhold,
- at der udpeges en sagkyndig person, som skal følge virksomheden samt
- forhøjelse af strafferamme og forældelsesfrist i forbindelse med direktions- og bestyrelsesmedlemmers ansvar.

De ovenfor fremhævede bestemmelser er udtryk for nye og vidtgående krav, der som minimum bør uddybes og præciseres, så der ikke kan opstå tvivl om rækkevidden og efterlevelsen af kravene. Dertil mener vi generelt ikke, at der er grundlag for yderligere at forhøje strammerammen for personer ansat i pengeinstitutter, idet strafferammen allerede blev skærpet i 2018.

Finans Danmark vil desuden opfordre til, at lovforslagets nye krav behandles i forbindelse med en opdatering/revision af Finanstilsynets vejledning til hvidvaskloven.

Høringsvar

25. september 2019

Dok. nr. FIDA-1826564804-687979-

v1

Finans Danmark vil gerne udtrykke en meget positiv modtagelse af lovforslagets § 1, nr. 10 (hvidvasklovens nye § 69 b), som vil kunne bidrage til at beskytte bankernes ansatte mod repressalier fra kunder i forbindelse med underretninger om mistanke om hvidvask eller terrorfinansiering.

Endelig må det bemærkes til lovforslagets beregning af de økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, at den foreslåede ordning med udpegelse af en sagkyndig person, der skal følge virksomhedens drift, kan få ikke uvæsentlige økonomiske konsekvenser for de omfattede virksomheder. Det gælder endvidere den indberetningspligt, der lægges op til med forslaget. Ligeledes vil ændring af ansættelseskontrakter for ansatte på tidspunktet for lovens ikrafttræden kunne have betydelige omkostninger. Endelig vil den omstændighed, at det kan påbydes, at der ikke kan optages nye kundeforhold, kunne medføre økonomiske konsekvenser, der konkret kan blive meget byrdefulde.

Bemærkninger til lovforslagets almindelige bemærkninger

I afsnit 2.3.1 er anført "*eller til en bestemmelse i virksomheden, jf. § 75 b*". Det foreslås, at dette ændres til "*eller til en ordning i virksomheden, jf. § 75 b*".

I afsnit 2.3.2 følger det: "*en whistleblower kan tilvejebringe afgørende information til myndigheder, især på det finansielle område for eksempel at stoppe hvidvask eller finansiering af terrorisme.*" Det foreslås her præciseret, at en whistleblower nærmere vil kunne tilvejebringe oplysninger om, at en virksomheds foranstaltninger (procedurer, kontroller mv.) ikke er tilstrækkelige til at leve op til den finansielle lovgivning og hvidvasklovgivningen.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

§ 1 - Hvidvaskloven

Til nr. 1 (ny § 17, stk. 3):

Det ønskes klarlagt i bemærkningerne til bestemmelsen, hvorvidt bestemmelsen alene gælder for personer, der er bosiddende i de pågældende højrisikotredjelande, eller om den tilsvarende gælder for personer, der har statsborgerskab i de pågældende højrisikolande, men er bosat andet sted.

Endvidere ønskes det uddybet i bestemmelsens bemærkninger og/eller i vejledningen til hvidvaskloven, hvad der kan forstås ved bestemmelsens angivelse af "*skærpede indberetningsmekanismer eller systematisk indberetning af finansielle transaktioner*".

Hørings svar

25. september 2019

Dok. nr. FIDA-1826564804-687979-

v1

Finans Danmark antager endelig, at den foreslåede § 17, stk. 3, ikke medfører, at kunder, der ikke har hjemsted i et højrisikotredjeland, bliver omfattet af stk. 2, når de overfører eller modtager transaktioner fra højrisikotredjelande. I disse tilfælde er forholdet/transaktionen alene omfattet af stk. 3. Det betyder blandt andet, at § 17, stk. 2, litra e (jf. L 204) ikke gælder på transaktionsniveau, men alene forpligter den hvidvaskansvarlige til at godkende oprettelse eller fortsættelse af forretningsforbindelser, der har hjemsted i et højrisikotredjeland. Såfremt denne fortolkning er overensstemmende med Finanstilsynets, ønskes dette præciseret i bemærkningerne til bestemmelsen og i vejledningen til hvidvaskloven.

Til nr. 2 (ny § 20 a):

Den foreslåede § 20 a gennemfører direktivets art. 18 a, hvorefter: "*Medlemsstaterne kan kræve, at forpligtede enheder, når det er relevant, sikrer, at første betaling foretages gennem en konto i kundens navn i et kreditinstitut (...)*".

Finans Danmark er opmærksom på, at de nærmere kriterier vil blive opstillet i en bekendtgørelse. Dog mener vi, at præciseringen "*når det er relevant*", som følger af selve direktivteksten, også skal fremgå af den danske lovtæst i den foreslåede § 20 a.

Til nr. 5 (ny § 35 a):

Finans Danmark støtter tiltag, der bidrager til at sikre, at ansatte kan indberette ulovlige forhold til myndighederne. Vi forstår den foreslåede bestemmelse som et ønske om at tydeliggøre, hvad der allerede følger af gældende ret. Bestemmelsen i sin nuværende udformning rejser dog en række problemstillinger, der kan indebære væsentlige byrder for de omfattede virksomheder.

Retsvirkningerne af bestemmelsen er uklare. Det er ikke defineret, hvad der udgør en tavsheds klausul. Desuden er det uklart, hvad retsvirkningen er, hvis det ikke eksplicit fremgår af en tavsheds klausul, at den ikke er til hinder for underretninger til myndighederne. Det skal endelig præciseres, at bestemmelsen omfatter medarbejdere, der er ansat på tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Ovenfor anførte bemærkninger gør sig også gældende i forhold til lovforslagets § 2, nr. 4, § 5, nr. 1, § 6, nr. 1, § 7, nr. 1, § 8, nr. 1, og § 9, nr. 1 og § 11, nr. 1.

Til nr. 6 (ny § 49, stk. 1, 2. pkt.):

Finans Danmark tilslutter sig overordnet behovet for, at de underlagte virksomheder af egen drift skal meddele Finanstilsynet oplysninger, der er af væsentlig betydning for Finanstilsynets virksomhed og derfor også, at virksomhederne udviser

Høringsvar

25. september 2019

Dok. nr. FIDA-1826564804-687979-

v1

åbenhed og samarbejdsvillighed under hensyntagen til forbuddet mod selvinkriminering og øvrige relevante retsgarantier.

Bestemmelsen er strafbelagt, hvorfor det er vigtigt, at bestemmelsens rækkevidde er klar. Med bestemmelsens angivelse af, at der skal være tale om "væsentlige oplysninger" opstår der en vis usikkerhed, og som de specielle bemærkninger uddyber, skal oplysningerne have den "fornødne interesse for Finanstilsynet". Dette skal sammenholdes med blandt andet lovens almindelige bemærkninger, der angiver, at bestemmelsen fastsætter en generel og bred oplysningspligt. Det ønskes derfor, at eksemplerne, der er angivet i bestemmelsens specielle bemærkninger, udbygges, så der ikke vil opstå tvivl hos virksomhederne i forhold til, hvilke oplysninger der skal sendes til myndighederne.

Af bemærkningerne til bestemmelsen fremgår, at der med "hurtigst muligt" forstås, "så snart virksomheden bliver opmærksom på, at en oplysnings karakter er af væsentlig betydning". Da det samtidig fremgår af bemærkningerne, at virksomheden skal foretage en konkret vurdering af, hvorvidt oplysningerne har den fornødne interesse for Finanstilsynet samt begrunde dette over for Finanstilsynet, foreslår Finans Danmark, at det i bemærkningerne tydeliggøres, at virksomheden har ret til og bør undersøge forholdet. Dette for at der er tid til en intern governance-proces, hvor oplysningerne afklares og verificeres, før oplysningerne sendes til myndighederne. Dette skal også ses i sammenhæng med, at overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt. Idet der kan opstå et dilemma mellem, at virksomheden på den ene side skal afgive oplysningerne hurtigst muligt, samtidig med at virksomheden på den anden side skal afgive oplysninger med en begrundet fornøden interesse. Det foreslås, at bestemmelsens ordlyd ændres således at forpligtelsen gælder "uden ugrundet ophold".

Finans Danmarks bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 6, gør sig tilsvarende gældende i forhold til lovforslagets § 2, nr. 3. Hertil skal det bemærkes, at der i bemærkningerne – formentlig fejlagtigt - er angivet en definition af, hvad der skal forstås ved "straks" og ikke "hurtigst muligt".

Til nr. 7 (ny § 49, stk. 2):

Finans Danmark tilslutter sig, at oplysninger afgivet til Finanstilsynet, som senere viser sig ikke var korrekte på tidspunktet for afgivelsen, skal berigtiges, ligesom det er tilfældet i dag. Vi har noteret os, at det udtrykkeligt fremgår, at der ikke er tilset nogen ændring af retstilstanden og -praksis, men at der alene er tale om en lovfastsættelse af pligten (generelle bemærkninger pkt. 2.1.3 samt specifikke bemærkninger til § 347, stk. 2).

Høringsvar

25. september 2019

Dok. nr. FIDA-1826564804-687979-

v1

Bestemmelsens litra 2) om oplysninger, der på "et senere tidspunkt er blevet misvisende". efterlader uklarhed i forhold til, hvad der skal berigtiges. Henset til at overskridelse af bestemmelsen er underlagt en udvidet strafferamme, er det også på denne baggrund vigtigt, at der er klarhed om bestemmelsens omfang. Til eksempel vil der være tilfælde, hvor der udleveres data til Finanstilsynet om fx antal kunder, transaktioner, typer af produkter eller andet, der på tidspunktet for afgivelsen er korrekt. I tiden efter sker der imidlertid en udvikling i virksomheden. Det er uklart, om oplysningerne herefter er "misvisende" i bestemmelsens forstand. Det lægges til grund, at det ikke er hensigten, at virksomheden skal berigtige sådanne oplysninger. Det bør derfor præciseres i lovtæksten og forarbejderne, at berigtigelsespligten alene er gældende, såfremt oplysningerne var misvisende på tidspunktet for afgivelsen (selvom det misvisende forhold først opda- ges senere). Bestemmelsens litra 2 bør således bringes mere i overensstemmelse med litra 1.

Bemærkningerne til nr. 6 ovenfor om hurtigheden af orienteringen er også gæl- dende i forhold til berigtigelsen. Således vil det ikke altid være muligt at berigtige oplysningerne straks efter, at det er konstateret, at afgivne oplysninger ikke er korrekte. En berigtigelse vil ofte først kræve undersøgelser, som forudsætter data, analyser mv. for at sikre, at de nye oplysninger er korrekte. Det foreslås derfor, at bestemmelsen ændres til, at der er en pligt til at informere om, at der er givet urigtige oplysninger, og en berigtigelse vil følge hurtigst muligt eller efter ugrundet ophold. Endvidere umuliggør "straks" tilstrækkelig ledelsesgodkendelse fra fx be- styrelse eller direktion. Det anbefales derfor, at "straks" ændres til "uden ugrundet ophold".

Vedrørende forslaget til ændring af § 347, stk. 6, bør bestemmelsen udformes, så den henviser til stk. 1-5, således at berigtigelser afgivet i henhold til stk. 2, også kan deles med de omfattede myndigheder.

Ovenfor anførte bemærkninger gør sig også gældende i forhold til lovforslagets § 2, nr. 9, § 5, nr. 2, § 6, nr. 2, § 7, nr. 2, § 8, nr. 2, § 9, nr. 2, § 11, nr. 2, og § 13, nr. 1.

Til nr. 8 (ny § 49, stk. 7):

Finans Danmark anerkender behovet for, at Finanstilsynet kan anvende en risiko- baseret tilgang i tilrettelæggelsen af sin tilsynsvirksomhed. Man skal dog være opmærksom på, at en indberetningspligt, som der lægges op til i lovforslaget, vil medføre administrative byrder for virksomhederne, der dertil ikke er belyst i lov- forslaget.

Høringsvar

25. september 2019

Dok. nr. FIDA-1826564804-687979-

v1

Lovforslaget lægger op til en bred hjemmel for Finanstilsynet til i bekendtgørelsesform at fastsætte de nærmere regler for indberetningspligten. Der henvises i lovbemærkningerne til en omfattende række af oplysninger, som man vurderer at være relevante at indberette. Man skal her være opmærksom på, at ikke alle oplysninger vil kunne trækkes automatisk i pengeinstitutterne, men vil derimod for en stor dels vedkommende kræve manuel behandling. I og med at oplysningerne vil skulle indberettes med faste intervaller og i øvrigt, hvis tilsynet anmoder herom, vil det indebære administrative byrder for de omfattede virksomheder. Dertil er nogle af de angivne typer oplysninger i lovbemærkningerne lidt uklare. Til eksempel henvises til "*herunder antal kunder på FATF's risikoliste, antal transaktioner til og fra lande på FATF's risikoliste*", men FATF fører ikke som sådanne risikolister. FATF offentliggør erklæringer om lande, hvor man vurderer, at der er strategiske mangler i forhold til bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme. Disse offentlige erklæringer omhandler kun lande og aldrig kunder.

Det er positivt, at lovforslaget lægger op til, at sektoren skal inddrages i udmøntningen af indberetningspligten. For Finans Danmark er det her afgørende, at der afsættes den fornødne tid til, at Finanstilsynet kan indgå i en grundig dialog med sektoren om udformningen af indberetningspligten, herunder i forhold til, hvilke oplysninger der skal indberettes, samt i hvilket format for at undgå ikke-proportionale byrder, der trækker ressourcer væk fra pengeinstitutternes bekæmpelse af finansiel kriminalitet. Der bør dertil i fastsættelsen af den måde, hvorpå Finanstilsynet bestemmer tidsinterval og måde/format af oplysninger, henses til de løsninger, der allerede eksisterer i den finansielle sektor.

Til nr. 9 (ny § 51 b):

Det foreslås i lovforslaget, at Finanstilsynet skal have mulighed for at udstede påbud om forbud mod at optage nye kundeforhold, når der foreligger en alvorlig overtrædelse af hvidvaskloven.

Der er tale om et meget alvorligt indgreb, der kan medføre betydelige tab både imagemæssigt og økonomisk for den omfattede virksomhed. Indgrebet bør derfor begrænses til helt særlige tilfælde.

I bemærkningerne henvises til, at man har samme type indgrebsmulighed med FIL § 350. I FIL § 350 foretages der imidlertid en risikovurdering, hvor det vurderes, om der er en sammenhæng mellem nye kunder og den omstændighed, at banken inden for en overskuelig tid vil kunne opfylde lovens kapitalkrav og derfor miste sin tilladelse. Der er en sammenhæng til en uholdbar forretningsmodel, hvor den valgte reaktion kan virke relevant og nødvendig.

Hørings svar

25. september 2019

Dok. nr. FIDA-1826564804-687979-

v1

I den foreslåede bestemmelse savnes imidlertid beskrevet en sammenhæng mellem sanktionen (forbuddet mod nye kunder) og den handling eller mangel på samme, som sanktioneres med et påbud. Afgørende må være, at der er sammenhæng og proportionalitet mellem overtrædelsen og indgrebet, således at indgrebet kun anvendes, hvis et forbud mod optagelse af nye kunder reelt begrænser risikoen. Hvis til eksempel en overtrædelse relaterer sig til korrespondentbanker, vil det ikke umiddelbart være proportionalt, hvis det resulterer i et forbud mod at tage nye privatkunder.

Bestemmelsen og lovbemærkningerne er imidlertid meget uklare i forhold til, hvornår og i hvilket omfang indgrebet præcis kan anvendes, hvilket bør beskrives meget mere tydeligt henset til alvorligheden af indgrebet. Det følger til eksempel af lovbemærkningerne, at et påbud vil kunne omfatte alle nye kundeforhold – både private og erhvervsmaessige – men også vil kunne begrænses til det segment, overtrædelserne vedrører. Det kan dertil gives i forbindelse med andre tilsynsreaktioner som fx politianmeldelse, men kan også stå alene.

I forhold til muligheden for at bruge bestemmelsen "alene", bør der af hensyn til dens indgribende karakter knyttes nogle bemærkninger til eller gives nogle eksempler på situationer, hvor denne type påbud skønnes at være en proportional reaktion.

Henset til bestemmelsens vidtrækkende konsekvenser bør det også uddybes, hvornår påbuddet vil ophøre. Med udgangspunkt i lovbemærkningernes eksempel med reelle ejere vil det være uklart, om påbuddet ophører, når virksomheden har fået udarbejdet regler og effektive procedurer for kundeoprettelser, der sikrer, at reelle ejere afdækkes – eller om alle bestående kundeforhold skal være remedieret, før påbuddet kan ophøre. Hvis det sidste er tilfældet, kan denne type påbud i yderste konsekvens lukke en virksomhed, da det erfaringsmæssigt ikke er en kort proces at få fulgt op på manglende kundedokumentation.

Muligheden for at udstrække forbuddet til et moderselskab, hvis selve overtrædelsen er sket i en filial, jf. bestemmelsens stk. 2, er endvidere ikke klart beskrevet. Det angives kun, at det kan ske efter en konkret vurdering, men uden angivelse af, hvilke kriterier der kan indgå i vurderingen.

Endelig henvises der i lovbemærkningerne til, at lignende regler findes i blandt andet Sverige og Finland. Rækkevidden af og erfaringerne med disse ordninger savnes dog belyst i forslaget.

Høringsvar

25. september 2019

Dok. nr. FIDA-1826564804-687979-

v1

Til nr. 12 (ændring af § 78, stk. 2):

Med bestemmelsen forhøjes strafferammen. Formålet hermed er at tydeliggøre, at der i medfør af den foreslåede § 290 b, i straffeloven, gælder en højere strafferamme for overtrædelser omfattet af hvidvasklovens § 78, stk. 2, når sådanne overtrædelser er begået af et medlem af direktionen eller bestyrelsen i et SIFI-institut. Finans Danmark henviser til bemærkningerne nedenfor til § 3, nr. 3.

§ 2 – Lov om finansiel virksomhed

Nr. 11 (ændring af § 347 c):

Finans Danmark støtter det politiske ønske med bestemmelsen. Overordnet set er det dog samtidig vigtigt at holde fast ved de grundlæggende retssikkerhedsprincipper, specielt forbuddet mod selvinkriminering. Desuden er det vigtigt at have proportionalitetsprincippet i betragtning samt at sikre transparens for virksomheden i det omfang, forholdet tillader. Endelig er det vigtigt at holde fast i, at det er Finanstilsynet, der er tilsynsmyndighed og foretager vurderinger af virksomhederne. Den foreslåede bestemmelse er meget vidtgående og disse forhold bør derfor tydeliggøres. Det kan eventuelt delvist gøres i en vejledning til loven.

Overordnet er det derfor afgørende for Finans Danmark, at det kommer til at fremgå tydeligere, hvornår bestemmelsen kan anvendes, eventuelt ved at de nærmere retningslinjer herom behandles i vejledningen til loven.

Finans Danmark finder det afgørende, at det i bemærkningerne præciseres, at vedkommende, der udpeges som sagkyndig, alene indsættes for at indsamle oplysninger. Vedkommende bør dermed ikke foretage selvstændige vurderinger af de indsamlede oplysninger, da denne kompetence tilkommer Finanstilsynet. Det foreslås derfor, at det blandt andet ikke fremgår af bemærkningerne, at vedkommende skal "vurdere kvaliteten af systemer og kontroller".

Der næst bør det af bemærkningerne klarlægges, at den sagkyndige person alene skal følge virksomheden i forhold til det område, som udpegelsen har givet anledning til, samt at vedkommende alene må videregive oplysninger om dette område til Finanstilsynet. Det er hertil vigtigt, at virksomheden får indblik heri, så det er klart for virksomheden, hvilke områder den sagkyndige skal have adgang til at følge.

Som bekendt indebærer det grundlæggende retssikkerhedsprincip om forbud mod selvinkriminering, at ingen er forpligtet til at udlevere oplysninger, der kan medføre strafforfølgelse. Dette princip er imidlertid kraftigt udfordret med den foreslåede bestemmelse, hvis grænserne for den sagkyndiges arbejde ikke afklares

Hørings svar

25. september 2019

Dok. nr. FIDA-1826564804-687979-

v1

tydeligt. Det er derfor afgørende, at det anføres i forarbejderne, at hvis den sagkyndige får adgang til selvinkriminerende oplysninger, vil den sagkyndige ikke kunne videregive disse til Finanstilsynet. Hvis det ved et uheld sker, kan Finanstilsynet ikke anvende oplysningerne i forbindelse med strafforfølgelse.

Endelig bør det følge af bestemmelsens bemærkninger, at denne alene forventes anvendt i begrænset omfang.

Til nr. 17 og 18 (ændring af henholdsvis § 373, stk. 6, 1. pkt., og stk. 7, 1. pkt.):
I bestemmelsen udvides strammerammen indtil 2 år med det formål at tydeliggøre, at der i medfør af den foreslåede § 290 b, i straffeloven, gælder en højere strafferamme for overtrædelse af § 373, stk. 6 og 7, i FIL, når overtrædelsen er begået af et medlem af direktionen eller bestyrelsen i et SIFI-institut.

Finans Danmark henviser til bemærkningerne nedenfor til § 3, nr. 3.

§ 3 - Straffeloven

Til nr. 1 (ny § 93, stk. 3):

I bestemmelsen fastsættes, at forældelsesfristen i intet tilfælde er mindre end 10 år for overtrædelse af straffelovens § 290 b.

Det fremstår modstridende, at en strafbar handling eller unkladelse i henhold til § 93, stk. 1, nr. 2, efter gældende straffelov forældes efter 5 år, mens det efter den foreslåede § 93, stk. 3, fremgår, at forældelsesfristen i intet tilfælde er mindre end 10 år.

Til nr. 3 (ny § 290 b):

Af bestemmelsen fastlægges strafferammen for medlemmer af direktionen eller bestyrelsen i et SIFI-institut.

Finans Danmark mener generelt ikke, at der er grundlag for yderligere at forhøje strafferammen for personer ansat i pengeinstitutter. Strafferammen er allerede blevet skærpet i 2018.

Grundlaget for at øge strafferammen specifikt for SIFI-institutter fremstår også uklar. Dertil må Finans Danmark bemærke et ønske om, at der udvises tilbageholdenhed med lovgivning, som retter sig mod enkelte grupper – fysiske eller juridiske – som det beskrives i vejledningen om lovqualität.

Høringsvar

25. september 2019

Dok. nr. FIDA-1826564804-687979-

v1

Endelig kan bestemmelsen få negative konsekvenser for rekrutteringsmulighederne for institutterne.

Med venlig hilsen

Kjeld Gosvig-Jensen

Direkte: +45 4083 8327

Mail: [Responsible email]

Hørings svar

25. september 2019

Dok. nr. FIDA-1826564804-687979-

v1

